

เอกสารกำกับยา

เบนิการ์ดีน

1. ชื่อผลิตภัณฑ์

เบนิการ์ดีน

2. ชื่อและความแรงของตัวยาสำคัญ

ใน 1 มิลลิลิตร ประกอบด้วย: เบนิการ์ดีน ไฮโดรคลอไรด์

1 มิลลิกรัม

3. ลักษณะของผลิตภัณฑ์

น้ำยาปราศจากเชื้อ สำหรับฉีด ใส สีเหลืองอ่อน

4. เกษัชพลศาสตร์และเภสัชจลนศาสตร์

เภสัชพลศาสตร์

Nicardipine เป็นยาต้านแคลเซียม (calcium antagonist) กลุ่ม dihydropyridine ออกฤทธิ์ยับยั้งการผ่านเข้าเยื่อหุ้มเซลล์ของแคลเซียมไอออนบริเวณกล้ามเนื้อหัวใจและกล้ามเนื้อเรียบหลอดเลือด โดยไม่มีผลเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของแคลเซียมในเลือด ทั้งนี้กล้ามเนื้อเรียบหลอดเลือดจะมีความไวต่อผลดังกล่าวมากกว่ากล้ามเนื้อหัวใจ เนื่องจากการเกิด depolarization ของกล้ามเนื้อเรียบหลอดเลือดขึ้นกับการเข้าเซลล์ของแคลเซียมไอออน ในขณะที่การเกิด depolarization บริเวณกล้ามเนื้อหัวใจนั้นต้องอาศัยทั้ง โซเดียมและแคลเซียมไอออน

Nicardipine มีฤทธิ์แรงในการขยายหลอดเลือดโคโรนารี (coronary) และหลอดเลือดสมอง ทั้งนี้ยามีความจำเพาะต่อหลอดเลือดแดง โดยเฉพาะกล้ามเนื้อเรียบหลอดเลือดแดงบริเวณหัวใจ ซึ่งเห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงของความดันโลหิตที่ค่อนข้างมากและเร็ว โดยมีผลเล็กน้อยต่อการบีบตัวของหัวใจ (inotropic) และไม่มีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อการคลายตัวของหลอดเลือดดำ

การฉีด nicardipine เข้าหลอดเลือดดำจะทำให้ความดันโลหิตเฉลี่ยของหลอดเลือดแดง (mean arterial BP) ลดลงร้อยละ 30 และทำให้อัตราการเต้นของหัวใจเพิ่มขึ้นร้อยละ 13-26 โดยผลดังกล่าวขึ้นกับขนาดยาและอาจอยู่นานประมาณ 3 ชั่วโมง ทั้งนี้จะเห็นผลในผู้ป่วยที่พักรักษาตัวมากกว่าผู้ป่วยที่ออกกำลังกาย ผลของยาในการเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจเกิดจากการกระตุ้นระบบ adrenergic (reflex adrenergic stimulation) ซึ่งเกิดหลังความดันโลหิตรวมบริเวณหลอดเลือดส่วนปลายลดลง

การฉีดยา nicardipine เข้าหลอดเลือดแดง พบว่าผลในการขยายหลอดเลือดและลดความดันโลหิตจะเห็นชัดเจนในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงมากกว่าอาสาสมัครความดันโลหิตปกติ โดยในอาสาสมัครความดันโลหิตปกติพบว่าการให้ยา nicardipine ในขนาด 0.25-3 มิลลิกรัม/ชั่วโมง นาน 8 ชั่วโมง ทำให้ความดันโลหิต systolic ลดลงน้อยกว่า 5 มิลลิเมตรปรอท และความดันโลหิต diastolic ลดลงน้อยกว่า 3 มิลลิเมตรปรอท

Nicardipine มีฤทธิ์ขยายกล้ามเนื้อเรียบหลอดเลือดสมองทำให้เพิ่มการไหลของเลือดและออกซิเจนไปยังบริเวณสมอง ดังนั้นยา nicardipine อาจมีประโยชน์ในการป้องกันโรคหลอดเลือดสมองในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงได้

การศึกษาทางเภสัชศาสตร์ของเลือดในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ (coronary artery disease) และในผู้ที่การทำงานของหัวใจห้องล่างซ้ายปกติหรือผิดปกติระดับปานกลางพบว่ายา nicardipine ทำให้อัตราการส่งเลือดออกจากหัวใจภายใน 1 นาที (cardiac output) และการไหลของเลือดบริเวณหลอดเลือดหัวใจ (coronary blood flow) เพิ่มขึ้นอย่างมี

นัยสำคัญ โดยไม่มีผลหรือมีผลลด left ventricular end-diastolic pressure (LVEDP) เพียงเล็กน้อยและเพิ่มค่า ejection fraction อย่างมีนัยสำคัญ

การให้ยา nicardipine ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ (coronary artery disease) ทำให้เพิ่มการไหลของเลือดบริเวณหลอดเลือดโคโรนารีเนื่องจากหลอดเลือดโคโรนารีคลายตัวและความต้านทานภายในหลอดเลือดลดลง การฉีดยา nicardipine เข้าหลอดเลือดโคโรนารีในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจ ไม่มีผลในการกดกล้ามเนื้อหัวใจ สำหรับผู้ป่วยที่ได้รับยาต้านเบต้า (beta blockers) การให้ยา nicardipine ร่วมด้วยจะยิ่งเพิ่มการไหลของหลอดเลือดบริเวณหลอดเลือดโคโรนารี และลดความต้านทานของหลอดเลือดดังกล่าวลงร้อยละ 21 และ 32 ตามลำดับ

ความสามารถของยา nicardipine ในการลดความต้านทานของหลอดเลือด (afterload) อาจทำให้การกระจายของเลือดไปยังบริเวณกล้ามเนื้อหัวใจที่ขาดเลือดดีขึ้น การที่ยา nicardipine เหนี่ยวนาให้หลอดเลือดโคโรนารีคลายตัว อาจทำให้การกระจายของเลือด และการเกิดเมตาบอลิซึมแบบใช้ออกซิเจนดีขึ้นบริเวณที่ขาดเลือดหรือรังผลคือการสร้าง lactate ลดลงและเสริมการใช้ออกซิเจน การให้ยา nicardipine หลังจากได้ยาด้านเบต้า ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจพบว่า systolic และ diastolic ventricular function ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

Nicardipine ทำให้ cardiac output ชะงักและระหว่างออกกำลังกายดีขึ้นในผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว และพบการลดลงของ LVEDP อย่างไรก็ตามยา nicardipine อาจมีผลเสียต่อการบีบตัวของหัวใจในผู้ป่วย left ventricular dysfunction ขึ้นรุนแรงซึ่งส่งผลให้ภาวะหัวใจล้มเหลวเลวลง

การเกิด coronary steal ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจซึ่งเป็นผลจากการกระจายของเลือดจากบริเวณที่ขาดเลือด (underperfused areas) ไปยังบริเวณที่ไม่ขาดเลือด (perfused areas) นั้น ไม่พบจากการให้ยา nicardipine ยา nicardipine ยังทำให้เกิด systolic shortening ดีขึ้น ทั้งในผู้ที่กล้ามเนื้อหัวใจปกติและในผู้ป่วยที่กล้ามเนื้อหัวใจบางส่วนบีบตัวลดลง (hypokinetic) นอกจากนี้การเคลื่อนไหวของผนังกล้ามเนื้อหัวใจดีขึ้นในช่วงที่กล้ามเนื้อหัวใจต้องการออกซิเจนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ผลดังกล่าวได้รับการยืนยันโดย radionuclide angiography

เภสัชจลนศาสตร์

เภสัชจลนศาสตร์ของยา nicardipine เป็นแบบเส้นตรง เมื่อให้ยาในขนาด 0.5-40 มิลลิกรัม/ชั่วโมง ระดับยาในพลาสมาจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 2 ชั่วโมงแรกหลังจากเริ่มหยดยาเข้าหลอดเลือดดำ หลังจากนั้นความเข้มข้นของยาในพลาสมาจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ช้าลงมากและเข้าสู่ภาวะคงที่ (steady state) ที่ 24-48 ชั่วโมง เมื่อหยุดการหยดยา ระดับยาในพลาสมาจะลดลงอย่างรวดเร็ว โดยลดลงอย่างน้อยร้อยละ 50 ในช่วง 2 ชั่วโมงแรกภายหลังหยุดการให้ยา ทั้งนี้ผลของยา nicardipine ต่อความดันโลหิตสัมพันธ์กับความเข้มข้นของยาในพลาสมาอย่างมีนัยสำคัญ

ภายหลังหยดเข้าหลอดเลือดดำ ความเข้มข้นของยา nicardipine ในพลาสมาลดลงเป็น 3 ระยะ (trixponential) คือ ระยะแรกเป็นระยะการกระจายตัวของยาอย่างรวดเร็ว (α -half life มีค่า 3 นาที) ระยะกลาง (β -half life มีค่า 45 นาที) และระยะสุดท้าย (γ -half life มีค่า 14 ชั่วโมง) ซึ่งจะพบเมื่อมีการหยดยาเป็นระยะเวลานาน ยามีค่าการกำจัดยาออกจากพลาสมา (total plasma clearance) 0.4 ลิตร/ชั่วโมง.กิโลกรัม และปริมาตรการกระจายตัว 8.3 ลิตร/กิโลกรัม Nicardipine จับกับโปรตีนในพลาสมาในปริมาณสูง (มากกว่าร้อยละ 95)

Nicardipine ถูกเมตาบอลิซึมอย่างรวดเร็วและมากบริเวณตับและขับออกทางไต ยาไม่มีผลเหนี่ยวนำหรือยับยั้งการเมตาบอลิซึมของตัวเอง และไม่มีผลเหนี่ยวนำหรือยับยั้ง hepatic microsomal enzyme

การให้ยา nicardipine ที่ติดกัมมันตรังสีฉีดเข้าหลอดเลือดดำ ร่วมกับยาในรูปแบบรับประทานขนาด 30 มิลลิกรัมทุก 8 ชั่วโมง ตรวจพบกัมมันตรังสีร้อยละ 49 และ 43 ในปัสสาวะและอุจจาระตามลำดับ ภายใน 96 ชั่วโมง และไม่พบยาในรูปแบบเดิม

5. ข้อบ่งใช้

1. รักษาความดันโลหิตสูงขั้นปานกลาง-รุนแรง ซึ่งจำเป็นต้องลดความดันโลหิตลงทันที เช่น hypertensive emergency หรือ urgencies
2. ความดันโลหิตสูงระหว่างและหลังผ่าตัด
3. รักษาความดันโลหิตสูงในระยะสั้นเมื่อไม่สามารถใช้ยาในรูปแบบรับประทานได้

6. ขนาดยาที่แนะนำ

ชนิดฉีด ใช้สำหรับหยดเข้าหลอดเลือดดำ โดยขนาดยาขึ้นกับความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูงในแต่ละบุคคล และการตอบสนองต่อยาของผู้ป่วย ผู้ป่วยควรได้รับการติดตามวัดค่าความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจระหว่างและภายหลังหยดยานี้ ทั้งนี้ควรหลีกเลี่ยงการลดความดันโลหิตไม่ว่า systolic หรือ diastolic ลงเร็วหรือมากเกินไประหว่างการฉีดยา

การเตรียมสารละลายเพื่อหยดเข้าหลอดเลือดดำ

การเจือจาง ยา nicardipine จะต้องเจือจางก่อนที่จะทำการฉีด โดยจะต้องหยดเข้าหลอดเลือดดำช้าๆ อย่างต่อเนื่องที่ความเข้มข้น 0.1-0.2 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร สารละลาย nicardipine ที่หยดเข้าหลอดเลือดดำเตรียมได้โดยการผสมยา nicardipine เข้ากับสารละลาย (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 การเจือจางยา nicardipine สำหรับหยดเข้าหลอดเลือดดำ				
รูปแบบยา	ปริมาณ (ปริมาตร) ของยา nicardipine ที่ใช้	ปริมาตรของสารละลายที่ใช้	ปริมาตรรวมของสารละลายที่ใช้หยดเข้าหลอดเลือดดำ (มิลลิลิตรของยา + มิลลิลิตรของสารละลาย)	ความเข้มข้นสุดท้ายของสารละลายที่ใช้หยดเข้าหลอดเลือดดำ
2 มิลลิกรัม/ 2 มิลลิลิตร	10 มิลลิกรัม (10 มิลลิลิตร) หรือ 5 ไวแอล	90 มิลลิลิตร	100 มิลลิลิตร	0.1 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร
	25 มิลลิกรัม (25 มิลลิลิตร) หรือ 12.5 ไวแอล	225 มิลลิลิตร	250 มิลลิลิตร	0.1 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร
10 มิลลิกรัม/ 10 มิลลิลิตร	10 มิลลิกรัม (10 มิลลิลิตร) หรือ 1 ไวแอล	90 มิลลิลิตร	100 มิลลิลิตร	0.1 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร
	25 มิลลิกรัม (25 มิลลิลิตร) หรือ 2.5 ไวแอล	225 มิลลิลิตร	250 มิลลิลิตร	0.1 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร
25 มิลลิกรัม/ 25 มิลลิลิตร	25 มิลลิกรัม (25 มิลลิลิตร) หรือ 1 ไวแอล	225 มิลลิลิตร	250 มิลลิลิตร	0.1 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร

หมายเหตุ

1. ยา nicardipine มีความคงตัวในสารละลายที่ภาชนะบรรจุทำจากแก้วหรือ polyvinyl chloride หรือ polyethylene หรือ polypropylene และผสมเข้ากันกับสารละลายต่อไปนี้
 - สารละลาย dextrose 5% สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ

- สารละลาย dextrose 5% ที่มี Sodium chloride 0.45% สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ
 - สารละลาย dextrose 5% ที่มี Sodium chloride 0.9% สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ
 - สารละลาย dextrose 5% กับ 40 mEq Potassium สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ
 - สารละลาย Sodium chloride 0.45% สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ
 - สารละลาย Sodium chloride 0.9% สำหรับฉีดเข้าหลอดเลือดดำ
2. ยา nifedipine ไม่สามารถผสมกับ sodium bicarbonate 5% หรือ Lactated Ringer's Injection
 3. สารละลายที่เจือจางแล้วมีความคงตัว 24 ชั่วโมงที่อุณหภูมิห้องในภาชนะบรรจุที่ทำจากแก้วหรือ polyvinyl chloride หรือ polyethylene หรือ polypropylene

ขนาดยาที่ใช้แทน nifedipine รูปแบบรับประทาน

ในผู้ป่วยที่ใช้ยา nifedipine รูปแบบรับประทานและจำเป็นต้องเปลี่ยนมาใช้ยา nifedipine ในรูปแบบยาฉีด อัตราการหยดยาเข้าหลอดเลือดดำที่จะให้ความเข้มข้นของยาในพลาสมาเฉลี่ยเทียบเท่ายาในรูปแบบรับประทานเมื่อภาวะคงที่ (steady state) แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ขนาดยาที่เทียบเท่ากันระหว่างยา nifedipine รูปแบบรับประทานและรูปแบบยาฉีด	
รูปแบบรับประทาน	อัตราการหยดยาเข้าหลอดเลือดดำ
20 มิลลิกรัมทุก 8 ชั่วโมง	0.5 มิลลิกรัม/ชั่วโมง
30 มิลลิกรัมทุก 8 ชั่วโมง	1.2 มิลลิกรัม/ชั่วโมง
40 มิลลิกรัมทุก 8 ชั่วโมง	2.2 มิลลิกรัม/ชั่วโมง

7. วิธีการใช้ยา

ขนาดยาเริ่มต้นในการรักษาผู้ป่วยที่ไม่ได้รับยารักษาความดันโลหิตสูง

ให้ยา nifedipine หยดเข้าหลอดเลือดดำช้าๆอย่างต่อเนื่องที่ความเข้มข้น 0.1-0.2 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร ทั้งนี้การหยดยาในอัตราคงที่ในผู้ป่วยที่ไม่ได้รับยารักษาความดันโลหิตสูงพบว่าความดันโลหิตจะลดลงภายในเวลาเป็นนาที โดยความดันโลหิตจะลดลงประมาณร้อยละ 50 ของการลดความดันโลหิตอย่างมากที่สุดที่เวลาประมาณ 45 นาที และไม่ถึงภาวะคงที่สุดท้ายที่เวลาประมาณ 50 ชั่วโมง (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ขนาดยา nifedipine ที่หยดเข้าหลอดเลือดดำและการปรับขนาดยา			
ข้อบ่งชี้/ผลที่ต้องการ	อัตราการหยดยาเริ่มต้น	การปรับขนาดยา	ขนาดยาสูงสุด
ต้องการค่อยๆ ลดความดันโลหิตลง	50 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (5 มิลลิกรัม/ชั่วโมง)	เพิ่มอัตราการหยดครั้งละ 25 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (2.5 มิลลิกรัม/ชั่วโมง) ทุก 15 นาที หากไม่บรรลุค่าความดันโลหิตที่เหมาะสมเมื่อหยดเข้าในขนาดเริ่มต้น	150 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (15 มิลลิกรัม/ชั่วโมง)
ต้องการลดความดันโลหิตลงให้เร็วขึ้น	50 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (5 มิลลิกรัม/ชั่วโมง)	เพิ่มอัตราการหยดครั้งละ 25 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (2.5 มิลลิกรัม/ชั่วโมง) ทุก 5 นาที หากไม่บรรลุค่าความดันโลหิตที่เหมาะสมเมื่อหยดเข้าในขนาดเริ่มต้น	150 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (15 มิลลิกรัม/ชั่วโมง)
ขนาดคงการรักษา : ปรับอัตราการหยดยาได้เมื่อจำเป็น เพื่อคงการตอบสนองต่อการรักษา เมื่อบรรลุค่าเป้าหมายในการลดความดันโลหิตแล้ว ให้ลดอัตราการหยดยาเป็น 30 มิลลิลิตร/ชั่วโมง (3 มิลลิกรัม/ชั่วโมง) หรือตามแพทย์สั่ง			

ภาวะที่จำเป็นต้องปรับการหยดยา

ความดันโลหิตต่ำหรือหัวใจเต้นเร็ว (tachycardia) หยดยาในกรณีที่เกิดความดันโลหิตต่ำหรือหัวใจเต้นเร็ว เมื่อความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจคงที่แล้วให้เริ่มหยดยา nicardipine อีกครั้งในขนาดต่ำ (30-50 มิลลิกรัม/ชั่วโมง) และปรับขนาดยาเพื่อคงระดับความดันโลหิตที่ต้องการ

เปลี่ยนตำแหน่งของการหยดยา แนะนำให้เปลี่ยนตำแหน่งของการหยดยาทุก 12 ชั่วโมง เพื่อลดความเสี่ยงของการระคายเคืองหลอดเลือดดำ

การทำงานของหัวใจ ตับ ไต ผิดปกติ ผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจล้มเหลว หรือตับหรือไตทำงานผิดปกติ ควรได้รับการติดตามวัดความดันโลหิตและชีพจรอย่างใกล้ชิดเมื่อมีการปรับขนาดยา nicardipine

การเปลี่ยนไปใช้ยารักษาความดันโลหิตสูงชนิดรับประทาน

เมื่อมีการเปลี่ยนการรักษาไปเป็นยารักษาความดันโลหิตสูงชนิดรับประทานตัวอื่นนอกเหนือจากยา nicardipine รูปแบบยาเม็ดหรือแคปซูล ควรเริ่มใช้ยาดังกล่าวเมื่อหยุดใช้ยา nicardipine รูปแบบฉีด หากใช้ nicardipine รูปแบบยาเม็ดหรือแคปซูล ยา dose แรกซึ่งรับประทานวันละ 3 ครั้ง ควรเริ่มรับประทาน 1 ชั่วโมงก่อนหยุดการหยดยา nicardipine

8. ข้อห้ามใช้

1. ผู้ป่วยที่ทราบว่าจะเกิดปฏิกิริยาภูมิไวเกินต่อยา nicardipine
2. ผู้ป่วยมีลิ้นหัวใจเอออร์ติกตีบมาก (advanced aortic stenosis)

9. คำเตือนและข้อควรระวัง

ผลทางเภสัชวิทยามากเกินไป ควรเฝ้าระวังและติดตามค่าของความดันโลหิตและอัตราการเต้นของหัวใจ เนื่องจากยา nicardipine ลดความต้านทานหลอดเลือดส่วนปลาย และบางครั้งทำให้เกิดภาวะความดันโลหิตต่ำหรือหัวใจเต้นเร็วที่มากเกินไปได้

ควรใช้ยาอย่างระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีสมองตายเฉียบพลัน (acute cerebral infarction) หรือมีเลือดออกในสมองเฉียบพลัน (hemorrhage) และควรหลีกเลี่ยงภาวะความดันโลหิตต่ำในผู้ป่วยกลุ่มนี้

ความดันโลหิตลดลงอย่างรวดเร็ว ถึงแม้ว่ายา nicardipine ที่ให้ทางหลอดเลือดดำจะไม่ทำให้เกิดอาการข้างเคียงเนื่องจากความดันโลหิตลดลงเร็วมากเกินไปก็ตาม ช่วงระยะเวลาที่ความดันโลหิตลดลงควรสอดคล้องกับสภาวะทางคลินิกของผู้ป่วย

การใช้ยาในผู้ป่วยที่มี angina ผู้ป่วยที่ได้ยา nicardipine รับประทานมานาน จะพบความถี่ ระยะเวลาการเกิดหรือความรุนแรงของ angina เพิ่มขึ้น มีรายงานการเกิด angina หรืออาการ angina กำเริบน้อยกว่าร้อยละ 1 ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจที่ได้ยา nicardipine

การใช้ในผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว ควรใช้ยาอย่างระมัดระวังในผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว โดยเฉพาะในรายที่ได้รับยาต้านเบต้าร่วมด้วย เนื่องจากการศึกษาในหลอดเลือดทดลองและการศึกษาทางคลินิกพบว่ายา nicardipine มีผลการบีบตัวของหัวใจ (negative inotropic effect) และอาจทำให้ภาวะหัวใจล้มเหลวเลวลง หากต้องหยุดยาด้านเบต้าที่ให้ร่วมด้วย ควรค่อยๆ ลดขนาดยาด้านเบต้าลงโดยใช้เวลา 8-10 วัน

การใช้ในผู้ป่วยที่มีระดับทำงานผิดปกติ ควรใช้ยานี้อย่างระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีระดับทำงานผิดปกติหรือการไหลเวียนเลือดบริเวณตับลดลงเนื่องจากยา nicardipine ถูกเมตาบอลิซึมที่ตับอย่างมาก ทั้งนี้ค่าชีวอนุเคราะห์ (bioavailability) ของยา nicardipine และค่าครึ่งชีวิตของการกำจัดเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ในผู้ป่วยที่มีระดับทำงานผิดปกติขั้นรุนแรง

การใช้ในผู้ป่วยที่มีไตทำงานผิดปกติ ควรใช้ยานี้อย่างระมัดระวังในผู้ป่วยที่มีไตทำงานผิดปกติและควรปรับขนาดยาอย่างระมัดระวังในผู้ป่วยกลุ่มนี้

การใช้ในผู้ป่วย **Pheochromocytoma** ควรใช้ยานี้อย่างระมัดระวังในผู้ป่วยกลุ่มนี้ เนื่องจากมีข้อมูลจำกัดในทางคลินิกถึงการใช้นิคาดีปิน nicardipine ในผู้ป่วยความดันโลหิตสูงจาก Pheochromocytoma

ตำแหน่งการหยดยาผ่าน **central vein** ยา nicardipine ควรให้ทาง central vein มากกว่าหลอดเลือดแดง (arteries) หรือหลอดเลือดดำขนาดเล็ก (เช่น บริเวณหลังมือหรือข้อมือ) เพื่อลดการเกิดหลอดเลือดดำอุดตัน (venous thrombosis) การเกิดหลอดเลือดดำอักเสบ (phlebitis) การระคายเคืองเฉพาะที่ อาการบวม การรั่วซึมของของเหลว ออกนอกหลอดเลือด (extravasation) และที่พบบ่อยคือหลอดเลือดทำงานผิดปกติ

10. อันตรกิริยากับยาอื่นๆ

- **ยาด้านเบต้า:** (เช่น propranolol) ยาด้านเบต้าทำให้ความดันโลหิตลดลงอย่างมากและลดการทำงานของหัวใจในผู้ป่วยภาวะหัวใจล้มเหลว ดังนั้นหากใช้ร่วมกันต้องหยุดหรือลดขนาดยาตัวใดตัวหนึ่ง
- **Cimetidine:** ยา cimetidine ทำให้ระดับยา nicardipine ในพลาสมาเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ป่วยที่ได้ยาทั้งสองร่วมกันควรได้รับการติดตามอย่างระมัดระวัง
- **Digoxin:** ยา nicardipine อาจเพิ่มระดับยา digitalis ในพลาสมา ดังนั้นควรมีการประเมินระดับยา digoxin เมื่อใช้ร่วมกับยา nicardipine
- **Fentanyl:** การใช้ยาด้านแคลเซียมร่วมกับยาเสพติด fentanyl มีรายงานการเกิดภาวะความดันโลหิตต่ำ ถึงแม้ผลดังกล่าวจะไม่พบจากการใช้นิคาดีปิน nicardipine ก็ตาม แต่ถ้าเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้นอาจจำเป็นต้องเพิ่มปริมาณของเหลวภายในระบบไหลเวียนของร่างกาย
- **Ciclosporin:** การใช้ยาร่วมกันทำให้ระดับยา ciclosporin ในพลาสมาเพิ่มขึ้น ดังนั้นควรปรับลดขนาดยา ciclosporin ลง
- **ยาลดความดันโลหิตชนิดอื่น:** หากใช้ยาดังกล่าวร่วมกับ nicardipine ควรเฝ้าติดตามอาการผู้ป่วยและทำการรักษาทันทีหากมีอาการไม่พึงประสงค์เกิดขึ้น
- **ปฏิกิริยากับยาอื่นในหลอดทดลอง:** ไม่พบการเปลี่ยนแปลงในการจับกับโปรตีนในพลาสมาของยา nicardipine เมื่อให้ร่วมกับ furosemide, propranolol, dipyridamole, warfarin, quinidine หรือ naproxen

11. สตรีมีครรภ์และสตรีระหว่างให้นมบุตร

สตรีตั้งครรภ์

ยานี้จัดอยู่ใน Pregnancy category C ปัจจุบันยังไม่มีการศึกษาแบบควบคุมที่ใช้ยานี้ในสตรีตั้งครรภ์ ดังนั้นควรใช้ยา nicardipine ในสตรีตั้งครรภ์ เมื่อประโยชน์ที่ได้รับมีมากกว่าความเสี่ยงที่จะเกิดกับตัวอ่อนในครรภ์ การศึกษาในกระต่ายที่ตั้งครรภ์ก็พบว่าการใช้ยา nicardipine ที่เทียบเท่ากับการให้ยาในมนุษย์ในรูปแบบประพานครมาณ 48 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน (มากกว่าขนาดรับประทานสูงสุดของมนุษย์ 24 เท่า และพบว่าสัมพันธ์กับการลดการเพิ่มขึ้นของน้ำหนักตัวของตัวแม่อย่างชัดเจน) มีผลเพิ่มการเสียชีวิตของตัวอ่อนได้ สำหรับการใช้ยา nicardipine ที่

เทียบเท่ากับการให้ยาในมนุษย์ในรูปรับประทานขนาดประมาณ 32 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน (มากกว่าขนาดรับประทานสูงสุด ในมนุษย์ 16 เท่า) ไม่พบผลเสียต่อตัวอ่อนในครรภ์ (fetus) แต่เพิ่มการเสียชีวิตของแม่กระต่ายในสายพันธุ์ที่แตกต่างกัน สำหรับในหนูที่ตั้งครรภ์ที่ได้ยา nifedipine ที่เทียบเท่าการให้ยาในมนุษย์ในรูปรับประทานขนาด 16 มิลลิกรัม/กิโลกรัม/วัน (มากกว่าขนาดรับประทานสูงสุด ในมนุษย์ 8 เท่า) ไม่พบการเสียชีวิตของตัวอ่อนและการเกิดทารกวิรูป (teratogenicity) อย่างไรก็ตามพบความผิดปกติในการคลอด (dystocia) น้ำหนักเมื่อแรกเกิดลดลง การรอดชีวิตของลูกหนูแรกเกิดลดลง และการเพิ่มน้ำหนักของลูกหนูแรกเกิดลดลง

การใช้ในสตรีให้นมบุตร

ในหนูพบว่ายากระจายตัวไปยังน้ำนมในความเข้มข้นสูง จากแนวโน้มที่จะเกิดอาการข้างเคียงที่ร้ายแรงจากยา nifedipine ในทารกที่ได้นมแม่ จึงมีข้อแนะนำว่าในสตรีที่ให้นมบุตรไม่ควรใช้ยานี้

การใช้ยาในเด็ก

ยังไม่มีข้อมูลด้านประสิทธิภาพและความปลอดภัยของยา nifedipine ในผู้ป่วยอายุต่ำกว่า 18 ปี

การใช้ยาในผู้สูงอายุ

โดยทั่วไปการเลือกขนาดยาในผู้สูงอายุควรทำด้วยความระมัดระวัง ปกติให้เริ่มใช้ยาในขนาดต่ำ ซึ่งผู้สูงอายุอาจมีการทำงานของตับ ไต หรือหัวใจลดลง และอาจมีโรคอื่นร่วม รวมทั้งการรับประทานยาอื่นอีกด้วย

12. อาการไม่พึงประสงค์

อาการไม่พึงประสงค์ ที่พบจากการใช้ยานี้มีดังนี้

ผลต่อร่างกายทั่วไป: อ่อนแรง เจ็บหน้าอก ไข้ ปวดคอ อ่อนเพลีย เมื่อขี้ี้ หน้าหรือปลายเท้าบวม คิดเชื่้อ ปวดข้อ

ผลต่อหัวใจและหลอดเลือด: ความดันโลหิตต่ำ ความดันโลหิตต่ำเมื่อเปลี่ยนอิริยาบถ ความดันโลหิตต่ำเมื่อออกแรง หัวใจเต้นเร็ว คลื่นไฟฟ้าหัวใจผิดปกติ ventricular extrasystoles, extrasystoles, hemopericardium ความดันโลหิตสูง supraventricular tachycardia เป็นลม หมดสติ หลอดเลือดขยายตัว ventricular tachycardia, อาการปวดเค้นอก (angina pectoris), atrioventricular block, ST segment depression, inverted T wave, deep-vein thrombophlebitis, sick sinus syndrome ร้อนวูบวาบ ใจสั่น กล้ามเนื้อหัวใจตาย atrial fibrillation, pericarditis ความผิดปกติของหลอดเลือดส่วนปลาย

ระบบทางเดินอาหาร: ปวดท้อง คลื่นไส้ อาเจียน อาหารไม่ย่อย ท้องผูก ท้องเสีย ปากแห้ง เบื่ออาหาร แสบร้อนในอก

ระบบเมตาบอลิกและโภชนาการ: โปตัสเซียมในเลือดต่ำ ฟอสเฟตในเลือดต่ำ น้ำตาลในเลือดสูง ผลตรวจการทำงานตับผิดปกติ ความเข้มข้นของ renin ในพลาสมาเพิ่มขึ้น

ระบบประสาท: ปวดศีรษะ เวียนศีรษะ ความไวต่อสิ่งเร้าลดลง (hypesthesia) เลือดออกในสมอง การรับรู้ความรู้สึกผิดปกติ (paresthesia) สับสน กล้ามเนื้อตึง (hypertonia) ง่วงนอน นอนไม่หลับ ร้อนวูบวาบ ภาวะบ้านหมุน (vertigo) ภาวะเคลื่อนไหวมากผิดปกติ (hyperkinesias) เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ซึมเศร้า วิตกกังวล โรคหลอดเลือดทางสมอง สมองขาดเลือด เนื้อเยื่อ หงุดหงิด เวียนหัวคล้ายจะเป็นลม

ระบบเลือดและน้ำเหลือง: เกล็ดเลือดต่ำ

ระบบทางเดินหายใจ: หายใจลำบาก ความผิดปกติของทางเดินหายใจ ช่องจมูกอักเสบ โพรงอากาศอักเสบ (sinusitis)

ระบบผิวหนัง: เหนื่อออกมาก ปวดบริเวณที่ฉีดยา ผื่นแดง

ระบบทางเดินปัสสาวะ: ปัสสาวะมาก เลือดออกมากับปัสสาวะ ปัสสาวะบ่อย ปัสสาวะบ่อยเวลากลางคืน ปัสสาวะคั่ง

ระบบการรับรู้: เชื้อตาขาวอักเสบ ตาพร่าหรือการมองเห็นผิดปกติ การได้ยินผิดปกติ เสียงอื้อในหู

13. การได้รับยาเกินขนาดและวิธีการรักษา

การศึกษาในสัตว์ทดลองพบว่าการได้ยา nifedipine เกินขนาดแบบถึงตายได้อาจทำให้เกิดภาวะความดันโลหิตต่ำ หัวใจเต้นช้า (พบหลังจากหัวใจเต้นเร็ว) และเกิด progressive atrioventricular conduction block การทำงานดับผิดปกติแบบผันกลับได้ และเนื้อตายเฉพาะที่

การจัดการรักษาเมื่อได้ยา nifedipine เกินขนาด ได้แก่การเฝ้าติดตามการทำงานของหัวใจและทางเดินหายใจ ให้ผู้ป่วยอยู่ในท่านอนและยกขาขึ้นสูงเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะสมองขาดออกซิเจน หากการรักษาดังกล่าวไม่เพียงพอให้เพิ่มปริมาตรเลือดโดยการให้กลูโคส น้ำเกลือหรือ dextran ควรหมั่นติดตามความดันโลหิต ในกรณีที่พบหัวใจเต้นช้าให้ฉีดยา atropine เข้าหลอดเลือดดำ การเพิ่มความดันโลหิตและการให้ calcium gluconate ทางหลอดเลือดดำ ควรเก็บไว้ใช้สำหรับผู้ป่วยความดันโลหิตต่ำที่ไม่ตอบสนองต่อการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ

14. สถานะการเก็บรักษา

เก็บไว้ที่อุณหภูมิต่ำกว่า 30 องศาเซลเซียส และป้องกันแสง

15. รูปแบบยาและขนาดบรรจุที่มีจำหน่าย

Solution for infusion. ขวดแก้วสีชา ชนิด Amber Glass Vial (Type I) ขวดละ 2, 10, 25 มิลลิลิตร ปิดด้วยจุกยาง chlorobutyl สีเทา และฝา Aluminium/Polypropylene Flip-off บรรจุ/ไม่บรรจุในกล่องกระดาษ กล่องละ 1, 5, 10, 20, 25, 50 และ 100 ขวด

16. ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิต

บริษัท เอบีล เมดิคอล จำกัด
เลขที่ 111 หมู่ 9 หนองซอน เชียงยืน
มหาสารคาม 44160

17. วันที่มีการแก้ไขปรับปรุงเอกสาร

6 มิถุนายน 2566